

Hukuk Genel Kurulu 2022/1120 E. , 2022/1702 K.

•

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : ... Bölge Adliye Mahkemesi 11. Hukuk Dairesi

1. Taraflar arasındaki "karşılıklı boşanma" davasından dolayı yapılan yargılama sonunda, ... Bölge Adliye Mahkemesi 11. Hukuk Dairesince verilen karar, taraf vekillerinin temyizi üzerine Yargıtay 2. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda bozulmuş, Bölge Adliye Mahkemesince Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

2. Direnme kararı davalı-karşı davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

3. Hukuk Genel Kurulunca dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüşüldü:

I. YARGILAMA SÜRECİ**Davacı-Karşı Davalı İstemi:**

4. Davacı-karşı davalı vekili dava dilekçesinde; tarafların 2016 yılında evlendiklerini ve müşterek çocuklarının bulunmadığını, müvekkilinin üzerine düşen tüm sorumlulukları yerine getirmesine rağmen davalının müvekkiline karşı kötü davrandığını, davalının bencil, asabi ve geçimsiz bir kişiliği olup müvekkiline söz hakkı tanımadığını, en küçük sorunları bile büyüttüğünü, müvekkiline karşı saygı göstermediğini, kişiliğine ve saygınlığına karşı ağza alınmayacak küfür, hakaret ve tehditlerde bulunduğunu, defalarca fiziksel şiddet uyguladığını, evlilik süresince müvekkilinin ailesini ziyaret etmesine izin vermediği gibi ailesinin de müşterek konuta gelmesini yasakladığını, davalının yemek, temizlik gibi evlilik birliğinin hiçbir sorumluluğunu yerine getirmediğini, gezip tozma ve alışveriş bağımlısı, lüks yaşam meraklısı bir kişi olduğunu, müvekkiline yönelik "sen de adam mısın, ben senden çok daha zenginini bulurum" şeklinde söylemlerle aşağıladığını, evi terk etmekle tehdit ettiğini, evlilik birliğinin müvekkili için çekilmez hâle geldiğini ileri sürerek tarafların boşanmalarına, müvekkili lehine 100.000TL maddi ve 200.000TL manevi tazminata hükmedilmesine karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı-Karşı Davacı İstemi:

5. Davalı-karşı davacı vekili cevap ve karşı dava dilekçesinde; davacının evlilik öncesinde müvekkiline bir çok vaatte bulunduğunu, ancak evlilik sonrasında fiziksel, psikolojik, cinsel ve ekonomik şiddette bulunduğunu, hakaret, tehdit, şantaj, ilgisizlik, küçük düşürme ve eziyete varan davranışlar sergilediğini, davacının dava dilekçesindeki iddialarının uydurulmuş beyanlar olduğunu, eşinin Ceza Muhakemesi Kanunu'na göre yapılan görevlendirmelerine dahi refaket eden müvekkili sayesinde 17.000TL para biriktirdiklerini, müvekkilinin polisi araması üzerine davacının mesleğini kullandığını, "kimi ararsan ara, ben avukatım, sana mı inanırlar bana mı" dediğini, müvekkilinin sürekli şiddet gördüğünü belirterek asıl davanın reddine, karşı davalarının kabulü ile tarafların boşanmalarına, müvekkili lehine 5.000TL tedbir ve yoksulluk nafakası ile 500.000TL maddi ve 500.000TL manevi tazminatın davacı-karşı davalı erkekten tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

İlk Derece Mahkemesi Kararı:

6. ... Aile Mahkemesinin 14.11.2019 tarihli ve 2018/192 E., 2019/1052 K. sayılı kararı ile; eşlerin TMK'nın 166/1. maddesine dayalı davalarının ayrı ayrı kabulü ile tarafların boşanmalarına, boşanmaya sebep olan olaylarda davalı-karşı davacı kadının ağır kusurlu olduğu gerekçesiyle kadının maddi ve manevi tazminat taleplerinin reddine, tarafların sosyal ve ekonomik durumları ile kusurları ve hakkaniyet ilkesi dikkate alınarak davacı-karşı davalı erkek eş yararına 5.000TL maddi tazminat ile 10.000TL manevi tazminata hükmedilmesine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesinin Birinci Kararı:

7. İlk derece mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı yasal süresi içinde davalı-karşı davacı istinaf isteminde bulunulmuştur.

8. ... Bölge Adliye Mahkemesi 11. Hukuk Dairesinin 25.02.2020 tarihli ve 2020/246 E., 2020/352 K. sayılı kararı ile; gerekçeli karar Tebligat Kanunu'nun 21. maddesi gereğince davalı-davacıya 31.12.2019 tarihinde tebliğ edildiği, davalı-karşı davacı kadın vekilinin 15.01.2020 tarihinde istinaf kanun yoluna başvurduğu, bu durumda davalı-karşı davacı vekili istinaf başvurusunu HMK'nın 345.maddesinde öngörülen iki haftalık başvuru süresi geçtikten sonra yapıldığı gerekçesiyle davalı-davacı kadının istinaf talebinin 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri (HMK) Kanunu'nun 345. ve 352. maddeleri gereğince süre yönünden reddedilmiştir.

Özel Dairenin Birinci Bozma Kararı:

9. Bölge adliye mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı yasal süresi içinde davalı-karşı davacı vekili tarafından temyiz isteminde bulunulmuştur.

10. Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin 04.11.2020 tarihli ve 2020/3436 E., 2020/5336 K. sayılı kararı ile; "...2- Davalı-davacı kadının temyiz itirazlarının incelenmesine gelince; Davalı-davacı kadın vekilinin istinaf başvurusu ... Bölge Adliye Mahkemesi 11. Hukuk Dairesinin 2020/246 Esas, 2020/352 Karar sayılı, kararı ile süresinde olmadığı gerekçesiyle reddedilmiş ve bu karar kadın vekilince temyiz edilmiştir. Dosya ve UYAP üzerinden yapılan inceleme neticesinde, kadın vekilinin vekaletname ekinde istinaf başvuru dilekçesinin, 14.01.2020 tarihinde saat 23:43'te UYAP üzerinden havale edildiği ve aynı tarihte istinaf harcının da yatırıldığı anlaşılmaktadır. Dosya üzerinden yapılan incelemede ise istinaf başvuru dilekçesinin üzerinde bölge adliye mahkemesi yazı işleri müdürünün "14.01.2020 tarihinde uypap üzerinden vekaletle sunulan, istinaf başvuru 15.01.2020" yazılı kaşesi ile imzalandığı görülmektedir.

Bölge Adliye ve Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Cumhuriyet Başsavcılıkları İdari ve Yazı İşleri Hizmetlerinin Yürütülmesine Dair Yönetmeliğin 5. maddesi 6. bendine göre "Gelen evrak sorumlusu UYAP üzerinden birimlere gönderilen ve iş listesine düşen belgeleri derhal ilgili kişiye ya da doğrudan dosyasına aktarır. Onay gereken evrak ilgilinin iş listesine yönlendirilir". Aynı maddenin 10. bendine göre de "Elektronik ortamda yapılan işlemlerde süre gün sonunda biter" hükümlerini ihtiva etmektedir. O halde gün sonunda yapılan işlemin ertesi gün onaylanması halinde belgenin veriliş tarihi onay tarihi olmayıp UYAP üzerinde görünen havale tarihi olarak alınması gerekirken yazı işleri müdürünün "Onayladığı gün" tarihli istinaf kayıt tarihinin alınması doğru olması nedeniyle kadının istinaf başvurusunun süresinde incelenmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulması doğru olmadığından bölge adliye mahkemesi ret kararının bozularak kaldırılmasına, istinaf incelemesi yapılmak üzere dosyanın ilgili bölge adliye mahkemesine gönderilmesine karar vermek gerekmiştir..." gerekçesiyle karar bozulmuştur.

Bölge Adliye Mahkemesinin İkinci Kararı:

11. ... Bölge Adliye Mahkemesi 11. Hukuk Dairesinin 07.04.2021 tarihli ve 2020/1380 E., 2021/631 K. sayılı kararı ile; boşanmaya sebep olan olaylarda tarafların eşit kusurlu olduğu gerekçesiyle davalı-karşı davacı kadının kusur tespiti, erkek lehine hüküm altına alınan maddi-manevi tazminat ile reddedilen maddi-manevi tazminat ve yoksulluk nafakasına ilişkin istinaf taleplerinin kabulüyle 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (TMK) 174/1-2. maddesi koşulları oluşmadığından tarafların maddi-manevi tazminat taleplerinin ayrı ayrı reddine, dava tarihinden itibaren hükmün kesinleşmesine kadar kadın için takdiren 500TL tedbir nafakasına, boşanma sonucunda yoksulluğa düşecek olan kadın lehine takdiren TMK'nın 176. maddesi gereğince aylık 500TL'den iki yıl karşılığı toplam 12.000TL toplu yoksulluk nafakasının erkekten tahsiline karar verilmiştir.

12. Özel Dairenin İkinci Bozma Kararı:

13. Bölge adliye mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı yasal süresi içinde taraf vekilleri tarafından temyiz isteminde bulunulmuştur.

14. Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin 08.11.2021 tarihli ve 2021/8840 E., 2021/8220 K. sayılı kararı ile; "...1- Davacı-karşı davalı erkek tarafından, ilk derece mahkemesi hükmü kadının kabul edilen boşanma davası yönünden istinaf kanun yoluna müracaat edilmeyerek kesinleştiğinden, bu hususa yönelik temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekmiştir.

2- Tarafların sair temyiz itirazlarının incelenmesine gelince;

a) Dosyadaki yazılara ve mahkemece uyulan bozma kararı gereğince hüküm verilmiş olmasına göre davacı-karşı davalı erkeğin tüm, davalı karşı davacı kadının aşağıdaki bent kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yersizdir.

b) Tarafların gerçekleşen sosyal ve ekonomik durumlarına, nafakanın niteliğine, günün ekonomik koşullarına göre davalı-karşı davacı kadın yararına takdir edilen yoksulluk nafakası azdır. Mahkemece, Türk Medeni Kanunu'nun 4. maddesindeki hakkaniyet ilkesi de dikkate alınarak daha uygun miktarda nafakaya hükmedilmesi gerekir. Bu yön gözetilmeden yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve kanuna aykırı olup bozmayı gerektirmiştir..." gerekçesiyle karar bozulmuştur.

Direnme Kararı:

15. ... Bölge Adliye Mahkemesi 11. Hukuk Dairesinin 17.03.2022 tarihli ve 2021/1864 E. , 2022/469 K. sayılı kararı ile önceki kararda yer alan gerekçenin yanında; HMK ile benimsenen istinaf kanun yolu incelemesi sonrasında artık Yargıtayın tamamen bir hukukî denetim ve içtihat mercii olduğu, temyiz incelemesinde maddi vakıa ve delil değerlendirilmesine girilemeyeceği, sadece hukukî denetim yapılması gerektiği, HMK'nın 371. maddesi ile temyiz incelemesi kapsamının belirlendiği, bozma sebebi nispi nitelikte ise tespit edilen bozma sebebinin hükmü etkilemesi gerektiği, nitekim karara etki eden yargılama hatası veya eksikliklerin mevcut olması hâlinde bunların bozma sebebi sayılabilmesi için ayrıca hüküm sonucunu etkilemiş olmaları gerektiği, buna karşılık dava şartlarının bulunmaması veya taraflardan birinin davasını ispat için dayandığı delillerin yasal bir sebep olmadan kabul edilmemesi hâllerinin ise mutlak bozma sebebi olduğu gerekçesiyle direnme kararı verilmiştir.

Direnme Kararının Temyizi:

16. Direnme kararı yasal süresi içerisinde davalı-karşı davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

II. UYUŞMAZLIK

17. Direnme yolu ile Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; bölge adliye mahkemelerince takdir edilen yoksulluk nafakasına ilişkin temyiz talepleri hakkında, Yargıtayca yapılacak incelemenin niteliği ve miktarı yönünden Yargıtayın temyiz olunan kararı bozup bozamayacağı noktasında toplanmaktadır.

III. GEREKÇE

18. Uyuşmazlığın çözümü için ilgili yasal düzenleme ve kavramların açıklanmasında yarar görülmektedir.

19. Ülkemizde iki dereceli yargı sistemi uygulanmakta iken, 2004 yılında kabul edilen 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun'un yürürlüğe girmesi ve HMK ile istinaf kanun yolu hükümlerinin düzenlenmesi, bu düzenlemeye uygun olarak 20.07.2016 tarihinde bölge adliye mahkemelerinin faaliyete başlaması ile üç dereceli yargı sistemine geçilmiş bulunmaktadır.

20. Kural olarak, HMK'nın 361. maddesinde de kabul edildiği üzere; bölge adliye mahkemesi hukuk dairelerinden verilen temyizi kabil nihai kararlar ile hakem kararlarının iptali talebi üzerine verilen kararlara karşı tebliğ tarihinden itibaren iki hafta içinde temyiz yoluna başvurabilir. Aynı Kanun'un 362. maddesinde temyiz yoluna başvurulması mümkün olmayan kararlar düzenlenmiştir. Öncelikle eldeki davanın temyizi kabil kararlar kapsamında olduğu açıktır.

21. Yargıtayın bölge adliye mahkemesi hukuk dairelerinin ve ilk derece mahkemelerinin vermiş olduğu temyizi kabil kararların temyiz inceleme kapsamı HMK'nın 369. maddesinin 1. fıkrasında; "Yargıtay, tarafların ileri sürdükleri temyiz sebepleriyle bağlı olmayıp, kanunun açık hükmüne aykırı gördüğü diğer hususları da inceleyebilir." şeklinde düzenlenmiştir. Bu maddeye göre Yargıtay, bölge adliye mahkemesi gibi istinaf sebepleri ve kamu düzeni ile sınırlı bir inceleme yetkisinden ziyade tarafların ileri sürdükleri temyiz sebepleri ile bağlı olmaksızın kanunun açık hükmüne aykırı gördüğü hususları inceleyebilir.

22. "Bozma sebepleri" HMK'nın 371. maddesinde;

"(1) Yargıtay, aşağıda belirtilen sebeplerden dolayı gerekçe göstererek temyiz olunan kararı kısmen veya tamamen bozar,

a) Hukukun ve taraflar arasındaki sözleşmenin yanlış uygulanmış olması.

b) Dava şartlarına aykırılık bulunması.

c) Taraflardan birinin davasını ispat için dayandığı delillerin kanuni bir sebep olmaksızın kabul edilmemesi.

ç) Karara etki eden yargılama hatası veya eksikliklerin bulunması" şeklinde düzenlenmiştir. Bu sebeplerin bulunması durumunda Yargıtay bölge adliye mahkemesinin kararlarını gerekçesini göstererek bozabilecektir." şeklindeki hüküm ile düzenleme altına alınmıştır.

23. Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 371/1-a maddesinde "Hukukun ve taraflar arasındaki sözleşmenin yanlış uygulanmış olması" bozma sebebi olarak gösterilmiştir. Temyiz yolunda, istinaf mahkemesi kararı hukuka uygunluk bakımından inceleme konusu yapılır. Temyiz, istinaf mahkemesi kararının hukuka aykırı olması nedenine dayanır. Bir hukuk kuralının uygulanmaması veya yanlış uygulanması hukuka aykırılıktır. Bu hâliyle hukukumuzda en önemli temyiz sebebi bir maddi veya usul hukuk kuralının olaya hiç uygulanmaması veya yanlış uygulanmış olmasıdır (HMK m. 371/a). Zira hâkim Türk Hukukunu re'sen uygular (HMK m. 33). Hukuk deyimi Anayasayı, kanunları, kanunlara aykırı olmayan yönetmelik ve bunlara aykırı olmayan tüzükleri, örf ve adet hukukunu hatta olaya uygulanması gerekli bulunan yabancı mahkeme kararlarını da kapsamaktadır (Kuru, Baki; İstinaf Sistemine Göre Yazılmış Medeni Usul Hukuku, s. 706, 707, 708 vd).

24. Davanın temelini vakıalar oluşturur. Vakıa tarafların iddia ve savunmasını dayandırdığı olaylardır. HMK'nın 194, 119/e, f ve 129/d, e maddelerine göre taraflar dava ve cevap dilekçelerinde dayandıkları vakıaları, ispata elverişli şekilde somutlaştırmalıdır. Ayrıca tarafların dayandıkları delilleri ve hangi delilin hangi vakıanın ispatı için gösterildiğini açıkça belirtmeleri zorunludur. HMK'nın 25. maddesine göre, kanunda öngörülen istisnalar dışında, hâkim, iki taraftan birinin söylemediği şeyi veya vakıaları kendiliğinden dikkate alamaz ve onları hatırlatabilecek davranışlarda dahi bulunamaz. Ayrıca kanunla belirtilen durumlar dışında, hâkim, kendiliğinden delil toplayamaz. HMK'nın 187. maddesine göre, ispatın konusunu tarafların üzerinde anlaşılmadıkları ve uyuşmazlığın çözümünde etkili olabilecek çekişmeli vakıalar oluşturur ve bu vakıaların ispatı için delil gösterilir. Aynı Kanun'un 189/4 maddesine göre ise bir vakıanın ispatı için gösterilen delilin caiz olup olmadığına mahkemece karar verilir. Yargıtay bu usul kurallarına aykırılık olması durumunda HMK'nın 371/c maddesinde düzenlenen "Taraflardan birinin davasını ispat için dayandığı delillerin kanuni bir sebep olmaksızın kabul edilmemesi" sebebine göre bölge adliye mahkemesinin kararını bozabilecektir.

25. İlk derece mahkemeleri ve bölge adliye mahkemeleri derece mahkemesi olup, Yargıtay ise denetim mahkemesidir ve derece mahkemelerince verilen ve temyizen önüne gelen kararların hukuka uygunluğunu denetlemekle görevlidir. Yargıtay hukukî denetim ve içtihat mercii olup, yasal süresi içerisinde ileri sürülmeyen yeni vakıalar ve deliller Yargıtay tarafından inceleme konusu yapılamaz, delil toplanamaz, temyizen gelen dosya ve içerisinde bulunan bilgi ve belgelerle karar verir. Bununla birlikte mahkemenin vakıayı tespit ederken kanuna aykırı davranmış olması, örneğin taraflarca ileri sürülmeyen bir vakıanın re'sen dikkate alınarak hüküm verilmesi, vakıa tespitinin dosyada ki delillerle çelişik bulunması, dosyada

bulunan bir delilin gözden kaçırılarak karar verilmiş olması, maddi vakıa tespitinin akla aykırı bir konuya ilişkin bulunması, hâkimin mantık kurallarına aykırı bir maddi vakıa tespiti yapması ve bunun sonucunda da yanlış bir hukukî sonuca varması hâlinde pek tabi Yargıtay bu hatalı tespit ile bağlı olmayacak ve hatalı kararı denetleyecektir. Bunların yanı sıra Yargıtay maddi vakıalara bağlanan sonuçları da denetleyecektir. Bu kapsamda Yargıtay taraflar lehine veya aleyhine hükmedilen yoksulluk nafakasını davacıya yöneltilecek bir kusur tespit edilmediği, da maddi vakıaya bağlanan sonuç niteliğinde bulunması nedeniyle denetlemekle yükümlüdür.

26. Yargıtayın asıl görevi, hukukun ülke içinde içtihat birlikteliğini temin edecek şekilde uygulanmasını sağlamaktır. Yargıtayın kuruluş ve vücut sebebi olan bu önemli görevi dolayısıyla bütün mahkeme hükümlerini hukukun uygulanması bakımından kontrol edebileceğini ve bu kontrol yetkisinin mutlak olduğunu kabul zarureti vardır.

27. Hâkim önüne gelen bir uyuşmazlıkla ilgili maddi vakıaları tespit ettikten sonra hukuk alanındaki faaliyetine geçer. Bu faaliyet dört aşamadan oluşur ve her aşama hukukî niteliği haiz olduğundan Yargıtayın mutlak denetimine tabidir. Hâkim ilk önce usul hükümlerine uygun olarak tespit ettiği somut olaya ilişkin vakıalara uygulanacak hukuk kuralını tespit eder. Hâkim, tespit ettiği vakıalara uygulayacağı hukuk kuralının belirlemesinde yanılmışsa, buna dayanarak vereceği hükmün de yanlış olması kaçınılmazdır. İkinci aşamada hâkim, tespit ettiği hukuk kuralının gerçek ve doğru anlamını açıklar. Hâkim hukuk kuralının açıklanmasında (tefsirinde) hataya düşerse yapacağı hukuk uygulaması da yanlış olacaktır. Üçüncü aşamada hâkim bulduğu ve açıklayarak elle tutulur hâle getirdiği hukuk kuralında yer alan soyut vakıa ile davada tespit ettiği somut vakıayı karşılaştırarak vakıanın hukukî nitelendirmesini yapar (tavsif). Burada hâkimin yaptığı nitelendirme hukukun uygulanmasına ilişkindir. Hâkim, hukukun uygulanması alanında ilk üç aşamayı doğru olarak yürüttüğü takdirde nihayet mantiken varılan hukukî sonuç ortaya çıkar. Burada özellikle üzerinde durulması gereken husus; hâkimin "hukuki sonuca yönelik olarak kullandığı takdir hakkının bir hukuk meselesi" olduğu hususudur. Hâkim somut olaydaki hukuksal faaliyetin ilk üç aşamasını doğru olarak tamamladıktan sonra dördüncü aşamada vardığı hukukî sonucun "takdir hakkının" kullanılmış olduğu gerekçesiyle Yargıtay denetimine tabi olmadığı sonucuna varılamaz. Zira Yargıtayın maddi hukukun doğru olarak uygulanıp uygulanmadığı yönünden mutlak denetim yetkisi vardır. Takdir hak ve yetkisinin denetlenmesi de bir hukukîlik denetimi olup Yargıtayın yetki alanında bulunduğu da muhakkaktır.

28. Yukarıda anlatılanlarla birlikte somut uyuşmazlık değerlendirildiğinde; eldeki davada, tarafların boşanması sonucu ilk derece mahkemesince boşanmaya sebep olan olaylarda kadın eşin ağır kusurlu olduğu gerekçesiyle erkek eş yararına 5.000TL maddi ve 10.000TL manevi tazminata hükmedildiği, bölge adliye mahkemesince yapılan yargılamada eşlerin boşanmaya sebep olan olaylarda eşit kusurlu oldukları gerekçesi ile tarafların tazminat taleplerinin reddine, kadın eş yararına TMK'nın 176/1. maddesi uyarınca aylık 500TL olmak üzere iki yıllık toplam 12.000TL toplu yoksulluk nafakası ödenmesine karar verildiği, Özel Dairece nafakanın niteliği, tarafların tespit edilen ekonomik-sosyal durumları ve günün ekonomik koşullarına göre TMK'nın 4. maddesindeki hakkaniyet ilkesi dikkate alındığında davacı kadın yararına takdir edilen yoksulluk nafakasının az olduğu gerekçesi ile kararın bozulduğu anlaşılmıştır. Bölge adliye mahkemesi ise, Yargıtayın temyiz incelemesinde sadece hukukî denetim yapacağı, maddi vakıa ve delil değerlendirmesi yapma hakkı bulunmadığı gerekçesiyle direnmiştir.

29. Boşanma nedeni ile oluşan yoksulluk nafakası TMK'nın 175. maddesinde "Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan malî gücü oranında süresiz olarak nafaka isteyebilir. Nafaka yükümlüsünün kusuru aranmaz" şeklinde düzenleme altına alınmıştır. Kanun 176. maddesi ile de maddî tazminat ve yoksulluk nafakasının toptan veya durumun gereklerine göre irat biçiminde ödenmesine karar verilebileceğini hüküm altına almıştır. Toplanan deliller ve tüm dosya içeriğinden, kadın yararına TMK'nın 175. maddesi koşullarının olduğu anlaşılmaktadır. Hâkim, TMK'nın 4. Maddesi ile TBK'nın 50 ve 51. maddeleri uyarınca tarafların ekonomik ve sosyal durumları ve hakkaniyet gereğince uygun bir nafakaya hükmetme yetkisine sahiptir. Burada hâkime tanınan takdir hakkının maddi hukuktan kaynaklanan ve hukukî sonuca yönelik olarak kullanılan bir hukuka uygunluk sorunu olduğu tartışmasızdır.

30. Belirtilen bu nedenlerle bölge adliye mahkemesi maddi vakıa ve delilleri doğru belirlemesine rağmen bunlarla varılacak hukukî sonucu yanlış değerlendirmiş bir başka ifade ile hata yapmıştır. Özel Dairenin bu hususu belirten bozma kararı ise Yargıtayın denetimi kapsamında ve yerinde bir sonuçtur.

31. O hâlde, Mahkemece Özel Daire bozma kararına uyulması gerekirken, direnme kararı verilmesi usul ve yasaya aykırı olup, direnme kararının bozulması gerekmiştir.

IV. SONUÇ:

Açıklanan nedenlerle;

Davalı-karşı davacı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile direnme kararının Özel Daire bozma kararında gösterilen nedenlerden dolayı BOZULMASINA,

İstek hâlinde temyiz peşin harcının yatırana geri verilmesine,

Dosyanın HMK'nın 373/2. maddesi uyarınca ... Bölge Adliye Mahkemesi 11. Hukuk Dairesine

gönderilmesine, 08.12.2022 tarihinde oy birliği ile kesin olarak karar verildi.